

عنوان مقاله:

مداخله زمینه ای طراحی شده برای اختلالات طیف اتیسم: پژوهش آزمایشی با استفاده از طرح تک موردی

محل انتشار:

فصلنامه آرشیو توانبخشی، دوره 21، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

Zahra Pashazadeh Azari - Occupational Therapy Department, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Seyed Ali Hosseini - Occupational Therapy Department, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Mehdi Rassafiani - Occupational Therapy Department, Faculty of Allied Health Sciences, Kuwait

Sayed Ali Samadi - Department of Life and Health Science, University of Ulster, UK

Winnie Dunn - Department of Occupational Therapy, University of Missouri, Columbia, USA

Samaneh Hosseinzadeh - Biostatistics Department, university of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

اهداف: مطالعه حاضر جهت بررسی میزان پذیرش مداخله زمینه ای طراحی شده برای کودکان دارای اختلال طیف اتیسم (CI-ASD) و اثربخشی احتمالی آن در توسعه مشارکت کودکان و خودکارآمدی مادران آنها اجرا شده است. این مداخله دارای سه مولفه اصلی است: هدایتگری والدین، الگوهای پردازش حسی کودک و حمایت اجتماعی از والدین. جلسات مداخله شامل آموزش گروهی والدین و جلسات هدایتگری انفرادی بود، که با استفاده از بحث ها و سوالات انعکاسی، به مادران کمک می شد، راهکارهایی برای دستیابی به اهداف درمانی خود بیابند. روش بررسی: این پژوهش آزمایشی، با استفاده از یک طرح تک موردی به روش A-B-A برای سه خانواده مراجعه کننده به مرکز توانبخشی نوید عصر، در شهر تهران در بهار ۱۳۹۶ مورد اجرا قرار گرفته است. شرکت کنندگان از بین خانواده های کودکان دارای تشخیص ASD بر اساس معیار های ورود (سن شناسنامه ای کودکان بین ۱۰-۳ سال؛ داشتن حداقل یک الگوی پردازش حسی ناهنجار؛ میزان تحصیلات مادران دبیر یا بالاتر؛ تسلط کافی مادران در درک و بیان زبان فارسی) انتخاب شدند. این مطالعه در سه مرحله، به مدت هجده هفته اجرا شد. در دوره خط پایه (مرحله اول) شرکت کنندگان به مدت چهار هفته مداخلات درمانی معمول (TAU) خود را دریافت داشته اند. در دوره مداخله (مرحله دوم) شرکت کنندگان به مدت ۱۰ هفته (آموزش گروهی والدین دو جلسه در ۱ هفته و ۹ جلسه هدایتگری در ۹ هفته) مداخله زمینه ای طراحی شده برای کودکان دارای اختلالات طیف اتیسم (CI-ASD) را در کنار مداخلات درمانی معمول (TAU) دریافت نمودند. در دوره پیگیری (مرحله سوم) شرکت کنندگان به مدت چهار هفته فقط مداخلات درمانی معمول (TAU) خود را دریافت داشته اند. مداخله زمینه ای توسط کاردرمانگری با ۲۰ سال سابقه کار در حیطه توانبخشی کودکان انجام شد. فرم های ارزیابی در چهار مقطع زمانی: در شروع مطالعه قبل از مرحله اول، پس از مرحله اول، پس از مرحله دوم و در پایان مرحله سوم توسط مادران شرکت کننده در مطالعه تکمیل شد. نتایج درمان با استفاده از اندازه گیری عملکرد کاری کانادایی و مقیاس اکتساب هدف (برای مشارکت کودکان) و اندازه گیری خودکارآمدی والدین (برای احساس خودکارآمدی مادران) ارزیابی شد. یک مصاحبه نیمه ساختار یافته پس از پایان مرحله دوم (پایان مداخله زمینه ای) به منظور بررسی سطح پذیرش درمان و تجربه شرکت کنندگان از مداخله زمینه ای (CI-ASD) به انجام رسید. داده ها به صورت جدول، نمودار و تحلیل دیداری از مراحل مختلف پژوهش گزارش شده است. یافته: مقایسه نتایج پیش از مداخله و پس از مداخله نشان می دهد که دو شرکت کننده باقی مانده در مطالعه، از نظر متغیرهای نتیجه:

عملکرد کاری کودکان (۲۶، ۲۲، ۱۴، ۱۳) و (۲۹، ۲۳، ۱۲، ۱۲)، رضایت از عملکرد کاری کودکان (۲۵، ۲۲، ۱۷، ۱۳) و (۲۹، ۲۳، ۷، ۷)، دستیابی به اهداف (+۶، +۲، -۶، -۶) و (+۶، +۲، -۶، -۶) و احساس خودکارآمدی والدین (۵۷، ۵۷، ۵۳، ۵۰) و (۵۵، ۴۹، ۴۳، ۴۴) بهبود قابل ملاحظه ای داشته اند و یافته های مرحله پیگیری نشان میدهند که روند بهبود نتایج تا ۴ هفته بعد از مداخله زمینه ای ادامه ...

کلمات کلیدی:

,Coaching, autistic spectrum disorders, family-centred practice, participation, sensory processing
هدایتگری، اختلالات طیف اوتیسم، مداخلات خانواده-محور، مشارکت، پردازش حسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

<https://civilica.com/doc/1849353>

